

de leerlingen na Pasen:
50 dagen 'in hun kot'

“Plots is het zover, het moment waar we met z’n allen zo naar uitgekeken hebben: de heropstart... We komen terug - van niet echt weggeweest. Maar toch zal het niet zijn zoals ervoor. Er zit namelijk een verwarrende periode tussen, die ook nu nog zijn aandacht vraagt. We kunnen niet zomaar doorgaan met de orde van de dag.”

Even willen we nog de ‘lagere’ versnelling (hoe relatief die ook mag zijn) zoeken vast te houden. Even stilstaan bij wat de afgelopen periode met ons gedaan heeft en hoe het nu écht met ons is, is even hard nodig als het voltooiën van de ongeziene leerstof en het vele andere dat nu ‘moet’. “

naar de uitgave: ‘Terug van (niet echt) weggeweest’, Vlaams Lasalliaans Perspectief
[https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20\(niet%20echt\)%20weg%20geweest.pdf](https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20(niet%20echt)%20weg%20geweest.pdf)

In die bizarre voorbije weken leefden we mee met allen die wereldwijd, maar ook heel afstands-nabij geconfronteerd werden met ziekte en gemis, beleefden we anders dan ooit voorheen de Goede Week en vierden we de Paastijd.

*“Weet dat ook voor de eerste leerlingen
het op Pasen nog geen ‘echte’ Pasen was.
Ze zaten in hun kot,
als bange, ontgoochelde wezens.
Het heeft uiteindelijk nog 50 dagen geduurd,
tot aan Pinksteren,
vooral eer ze échte Paasmensen geworden zijn.
Het weze een troost !
Waarom zouden wij ons dit jaar deze tijd niet gunnen én het uithouden?
Met veel Courage!”
(Miguel Dehondt)*

1 september
valt in de lente

“Terug naar school, niet op 1 september, maar in mei: vreemd voor de meesten onder ons, herkenbaar voor de peuterleerkrachten. Ieder jaar starten heel wat peuters na de paasvakantie of na het hemelvaartweekend hun schoolloopbaan. Een grote stap! Het vertrouwde, de verbondenheid met het eigen gezin, wordt aangevuld met iets nieuws. Er duiken nieuwe vragen, verwachtingen, verzuchtingen en verlangens op. Bovendien verschijnt niet iedereen met dezelfde mogelijkheden en kansen aan die nieuwe start. Dit jaar delen we allemaal meer met die peuterklas dan we vermoeden.

Toch duiken er ook andere vragen op dan louter vragen bij een nieuwe start. Zal het een blij weerzien zijn met de groep? Hoe lang zal dit duren? Zal iedereen terugkomen? Hoe zou het met hen zijn? Zou er in de tussentijd veel veranderd zijn? Laten we tijd maken om te helpen bij het hervinden en herstellen van vertrouwen en het betekenis geven aan dit ‘nieuw begin’.

2

Bijbelse inspiratie
*In het begin schiep God de hemel en de aarde.
De aarde was woest en leeg, duisternis lag over de diepte,
en de Geest van God zweefde over de wateren.*
(Gen 1,1-2)

Het scheppingsverhaal vertelt ons hoe God orde schiep in de wanorde.

Deze Bijbelse gedachte leeft misschien ook bij jullie:

- Hoe kunnen we opnieuw orde brengen in wat er nu voorligt?
- Welke opdrachten, structuren, emoties, ... onderscheiden we?
 - Wat is ons ethisch kompas voor deze ordening?
- Hoe zorgen we ervoor dat niemand uit de boot valt?”

uitgave: ‘Terug van (niet echt) weggeweest’, Vlaams Lasalliaans Perspectief

[https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20\(niet%20echt\)%20weg%20geweest.pdf](https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20(niet%20echt)%20weg%20geweest.pdf)

*tot zover
het begin van deze lente
die ons voorkomt
als het eind der tijden
de rest van het leven
om ons heen
fluit er maar op los
komt uit de knop
en bloeit open
vogels leggen eieren
met een optimisme
die ons vreemd is
de magnolia
is gezegend
ze kan de krant
niet lezen
en de schaduw van een zwaluw
stijgt boven zichzelf uit
en vliegt
de zomer tegemoet*
Stef Bos

terug op de radar

3

“Ondanks het feit dat scholen enorme inspanningen gedaan hebben om al hun leerlingen te bereiken bleven er toch kinderen onder de radar (ongeveer 15% volgens Prof. Martin Valcke). Ze leken van de aardbol verdwenen. Contact leggen was onmogelijk. Voor deze leerlingen is de heropstart het eerste schoolse contact sinds de opschorting van de lessen. Zij verdienen bijzondere aandacht. Niet alleen omwille van de schoolse achterstand, maar evenzeer omwille van de afstand die gedurende de laatste weken gegroeid is.

Misschien hebben ze de veilige haven die de school voor hen kan zijn ontzettend hard gemist tijdens deze periode. Wellicht zitten ze met een massa emoties die ze nergens kwijt konden. En vaak geldt dat niet enkel voor de kinderen, maar evenzeer voor de ouders. De social distance werd voor sommigen onder hen sociale isolatie.

Bijbelse inspiratie

Maar de wijngaardenier zei:

*“Heer, laat hem ook dit jaar nog met rust,
tot ik de grond eromheen heb omgespit en hem mest heb gegeven,
misschien zal hij dan het komende jaar vrucht dragen,
en zo niet, dan kunt u hem alsnog omhakken.”*

(Lc. 13,9)

Het nieuwe vademecum ‘zorgbreed en kansrijk onderwijs’
start met de gelijkenis van de vijgenboom (Lc. 13,6-9).

Kinderen die opgroeien in kwetsbare gezinnen
hebben de afgelopen weken
de kansongelijkheid nog sterker ervaren.

Dit verhaal verbeeldt onze christelijk inspiratie
van ontplooiingskansen voor alle kinderen.”

uitgave: ‘Terug van (niet echt) weggeweest’, Vlaams Lasalliaans Perspectief
[https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20\(niet%20echt\)%20weg%20geweest.pdf](https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20(niet%20echt)%20weg%20geweest.pdf)

graag traag

“We mochten de laatste weken proeven van een vertraagd leven. De hectiek van overal op tijd geraken, het halen van deadlines of in korte tijd een grote hoeveelheid impulsen verwerken maakte (soms) plaats voor een andere beleving. De spanning was wellicht niet weg, maar werd door velen anders beleefd. We moesten op zoek naar een nieuwe structuur om onze dag te organiseren. Misschien maakte jij van deze gelegenheid gebruik om vertraging in je leven in te bouwen om het hoofd te bieden aan de stress en onzekerheid die in de lucht hing.

Voor heel wat mensen in de zorg, winkelbedienden, politie, ... maar ook voor onderwijzend personeel en ouders was het (soms) enorm druk. Ongetwijfeld voelden zij zich dikwijls machteloos. Tegelijkertijd tonen ze veel veerkracht. Ingaan op het contrast tussen beide bewegingen kan inspiratie bieden om op een goede manier om te gaan met de hele situatie. In de meest kwetsbare momenten (her)ontdekken we immers vaak onze veerkracht. Wanneer de druk vanwege de publieke opinie weegt, blijf dan fier op wat je onderneemt.

4

Bijbelse inspiratie

Ieder mens moet zich haasten om te luisteren maar traag zijn om te spreken.

(Jacobus1,19)

Vertragen kan ons helpen om echt te luisteren:
naar de ander,
maar ook naar onze eigen innerlijke stem.
Tijdens de afgelopen vertraagde weken
werden we misschien geraakt
door onze eigen innerlijke stem
en/of de stem van de ander.
Ga hier niet aan voorbij ...”

uitgave: ‘Terug van (niet echt) weggeweest’, Vlaams Lasalliaans Perspectief
[https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20\(niet%20echt\)%20weg%20geweest.pdf](https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20(niet%20echt)%20weg%20geweest.pdf)

Wetenschappers zijn koortsachtig op zoek
naar een vaccin tegen het coronavirus.
Zij zullen dat allicht vinden, en dat is goed, heel goed.
Ondertussen zien we ook hoe mensen een ander vaccin herontdekken,
een vaccin tegen het virus ‘nooit genoeg’, het virus van ‘ik eerst’.
We zien dokters en verplegers die het onmogelijke doen
om mensen te verzorgen en te redden.
Mensen die in instellingen
zorg dragen voor de meest kwetsbare mensen.
Zij ontwikkelen het **vaccin van ‘maat houden’**,
het vaccin van ‘wat kan ik voor jou doen?’
Een goddelijk vaccin.
Dit vaccin is niet met het blote oog te zien
maar het werkt wel.
Als je dit vaccin toedient aan mensen,
gebeuren er wonderen.
Wat niemand voor mogelijk houdt, gebeurt dan toch.
Laten we dit vaccin van liefde aan elkaar toedienen,
vandaag en alle dagen van ons leven.
(Paul Vereecke)

*Het moment is angebroken
om voor elkaar een corona te zijn.
Een lichtkrans dus.*

“Zag u al eens een foto van een zonsverduistering? Dat is een fenomeen waarbij de zon achter de maan verdwijnt. De zon wordt dan schijnbaar een zwarte schijf, maar daarrond verschijnt een stralende lichtkrans. Die krans heet - o ironie - een corona.

In de voorbije weken onderging een groot deel van de wereld een soort maatschappelijke zonsverduistering. Het coronavirus (wetenschappelijke naam: SARS-CoV-2) dat over onze planeet raasde, legde het leven stil, maakte mensen bang, leidde tot ziekte en in extreme gevallen zelfs tot de dood. Op enkele weken tijd is onze samenleving ingrijpend veranderd. ...
Zien we ook rond deze zonsverduistering een lichtkrans? Ja, die is er wel degelijk.

5

*We worden verwarmd door de stralen
van zo veel mensen die zich vandaag inzetten voor hun medemens.*

... Laten we nu vooral een corona zijn voor elkaar. Niet het enge virus natuurlijk, maar de lichtkrans. Het is op de duistere momenten dat we elkaars licht kunnen zijn. „Als een licht ben Ik in de wereld gekomen”, zei Christus (Johannes 12, 46) en nu zijn wij geroepen dat licht te versterken. Respecteer de omgangsregels (afstand houden, geen onnodige samenkomsten, handen wassen...) en zoek manieren om er voor elkaar te zijn, zelfs als we fysiek uit elkaars buurt moeten blijven. Zorg goed voor uzelf en voor de ander. Wees solidair en verantwoordelijk. We zijn tot veel in staat, wanneer we kiezen voor elkaar en ons laten leiden door de Geest.”

(naar Luc Vanmaercke, Kerk & Leven, 25 maart 2020)

Met handen vol hoop!

Angst is een emotie waartegen geen medicijn bestaat. Maar als christenen dragen we ‘de hoop’ voor onszelf, en hoop om door te geven. ‘Handen vol hoop.’ *“Net als de corona bij een zonsverduistering is het licht nooit volledig weg. Sterker nog, het licht is sterker dan de duisternis. Juist in donkere tijden kunnen we die hoop laten zien aan de mensen om ons heen. Allereerst door onze opstelling. Maar ook door praktisch om te zien naar de mensen om ons heen.”*

<https://www.missionederland.nl/corona/nationaalgebed>

Al nopen de maatregelen tot quarantaine en isolement, we worden geroepen om ons hart niet te sluiten, noch voor de Heer, noch voor onze medemens. Wie vertrouwt, die koestert hoop. Onderwijsmensen doen hele dagen niets anders dan uitdagingen scheppen en nieuwe kansen creëren. Zo ook nu dus, met het serum van de hoop.

Katholiek Onderwijs Vlaanderen lanceerde een pedagogie van de hoop. Hoop is een grondhouding, een krachtige motor, een zaad diep in ons geplant. Hoop is vertrouwen in jezelf, in je medemens(en), in de wereld, in God, in de toekomst. Hoop gaat hand in hand met geloof en liefde. Een wonder dat zelfs God verbaast. Hoop verbindt, ze werkt aanstekelijk. Ze doet je volharden, uitkijken, liefhebben, scheppen, herbeginnen en volhouden.

Goede God, Geef ons moed om te bouwen aan de hoop die in ons leeft. Geef ons inzicht om te zien waar nieuwe kansen op ons wachten. Geef ons wijsheid om te voelen waar we kunnen zaaien. Geef ons rust om te luisteren naar Uw schepping. Geef ons inspiratie om herscheppers te worden met handen vol hoop. Amen. (Tim Dehaen)

vergeet me niet

“De situatie van de afgelopen weken heeft impact op iedereen. ... Toch weegt deze situatie misschien nog het meest op mensen die in deze periode iemand hebben verloren, al dan niet aan corona.

Afscheid nemen van iemand die je graag ziet is nooit gemakkelijk, maar in de huidige omstandigheden is het mogelijk nog zwaarder. Vaak gaat het om een abrupt afscheid en was de wijze van afscheid kunnen nemen niet ideaal. Sommige mensen hebben afscheid van elkaar genomen via een smartphone of een tablet. Geen knuffels, geen kussen. Ook de afscheidsplechtigheid was anders; slechts een paar aanwezigen, ver van elkaar. Dit alles samen zorgt voor een wervelwind aan emoties.

Bijbelse inspiratie
*Vergeet mij niet,
draag mijn liefde
als een ketting op je borst,
als een armband om je arm.”*

(Hooglied 8,6)

uitgave: 'Terug van (niet echt) weggeweest', Vlaams Lasalliaans Perspectief
[https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20\(niet%20echt\)%20weg%20geweest.pdf](https://www.vlp-scholennetwerk.be/uploads/vlp/editor/files/Terug%20van%20(niet%20echt)%20weg%20geweest.pdf)

Christus, met ons, voor ons, achter ons, naast ons

Dit klassieke gebed van St Patrick, werd op muziek gezet door *Arvo Pärt*,
(en hier uitgevoerd door *Voces8*).

Het is misschien een troost te horen zingen hoe Christus ook nu, overal aanwezig is. Met ons, voor ons, achter ons, naast ons, ... Er is geen plaats waar Hij niet is, geen plaats waar Hij niet mét ons is.

“Christ with me, Christ before me, Christ behind me, Christ in me, Christ beneath me, Christ above me, Christ on my right, Christ on my left, Christ when I lie down, Christ when I sit down, Christ in me, Christ when I arise, Christ in the heart of everyone who thinks of me, Christ in the mouth of everyone who speaks of me, Christ in every eye that sees me, Christ in every ear that hears me. Christ with me.”

https://www.youtube.com/watch?time_continue=143&v=lr3htl3UIBk&feature=emb_logo

Op een ochtend klopte de mier al vroeg op de deur van de eekhoorn. ‘Gezellig’, zei de eekhoorn. ‘Maar daar kom ik niet voor,’ zei de mier. ‘Maar je hebt toch wel zin in wat stroop?’ ‘Nou ja ... een klein beetje dan.’ Met zijn mond vol stroop vertelde de mier waarvoor hij gekomen was. ‘We moeten elkaar een tijdje niet meer zien,’ zei hij. ‘Waarom niet?’ vroeg de eekhoorn verbaasd. Hij vond het juist heel gezellig als de mier zomaar langs kwam. Hij had zijn mond vol pap en keek de mier met grote ogen aan. ‘Om erachter te komen of we elkaar zullen missen,’ zei de mier. ‘Missen?’ ‘Missen. Je weet toch wel wat dat is?’ ‘Nee,’ zei de eekhoorn. ‘Missen is iets wat je voelt als er iets niet is.’ ‘Wat voel je dan?’ ‘Ja, daar gaat het nou om.’ ‘Dan zullen we elkaar dus missen,’ zei de eekhoorn verdrietig. ‘Nee,’ zei de mier, want we kunnen elkaar ook vergeten.’ ‘Vergeten! Jou?!’ riep de eekhoorn. ‘Nou,’ zei de mier. ‘Schreeuw maar niet zo hard.’ De eekhoorn legde zijn hoofd in zijn handen. ‘Ik zal jou nooit vergeten,’ zei hij zacht.

De eekhoorn en de mier - Missen - Toon Tellegen

volg de 7 (+1) wegwijzers naar vorming in tijden van corona!

Op onze weg naar de toekomst zijn er gelukkig wegwijzers die ons zinvolle wegen wijzen. In het zoeken naar antwoorden op de vragen, worden ons vanuit de traditie wegwijzers aangereikt. Zij wijzen wegen die leiden naar een 'betere wereld', in gelovige termen uitgedrukt: 'het rijk van God', 'een hemel op aarde', 'het rijk der hemelen'...

Katholiek Onderwijs Vlaanderen spreekt in haar vormingsconcept over 7+1 wegwijzers als lichtbakens voor de pedagogie van de 'hoop'. We zetten ze hier op een rijtje, met een korte gedachte die aansluit bij de coronacrisis:

7

- **Rechtvaardigheid**
 - De coronacrisis laat ons op een pijnlijke manier de onrechtvaardigheid zien in onze wereld; denken we bijvoorbeeld aan de toestanden in de vluchtelingenkampen.
 - Zoveel zorg werd door scholen besteed om alle leerlingen te bereiken, ook zij die niet over een PC of laptop beschikken.*
- **Gastvrijheid**
 - Mensen in de ziekenhuizen en verzorgingscentra stellen hun hart en leven open voor de zieken.
 - Scholen hebben kinderen opgevangen van die ouders die in essentiële sectoren werkten. (Alhoewel dit opgelegd was, deden onze scholen het vanuit een warme gastvrijheid.)*
- **Duurzaamheid**
 - De uitbraak van het coronavirus werd vergemakkelijkt door de agressieve en ordeverstoringe manier waarop de mens met de natuur omgaat.
 - Scholen sprongen in de bres om (herbruikbare) mondkapen te naaien of schermen te produceren voor de zorgverleners.*
- **Generositeit**
 - Mensen bieden zich massaal aan als vrijwilliger.
 - Scholen gaan creatief op zoek om leerlingen toch toegang tot het digitale te geven. Of er waren leraren die zelf langs de brievenbussen van hun leerlingen fietsten om hen opdrachten te bezorgen.*
- **Verbeelding**
 - De creativiteit van mensen die 'in hun kot' tot nieuwe ideeën komen.
 - Verschillende filmpjes die op scholen gemaakt zijn waarin leraren hun leerlingen een hart onder de riem steken en aangeven te hopen ze gauw terug te zien. Maar evengoed de reactie van sommige leerlingen door zelf een antwoordfilmpje te maken. Vergeten we ook niet de creativiteit waarmee leraren aan de slag zijn gegaan om materiaal bijeen te zoeken voor het vormgeven van hun les.*

- **Kwetsbaarheid en belofte**

-Het erkennen van de kwetsbaarheid van de mens kan het begin zijn van iets nieuws.

-De wegwijzer die misschien wel het meest van toepassing is op de huidige coronacrisis is die van kwetsbaarheid en belofte.

Wie de gebeurtenissen met gelovige ogen leest, ziet in de schokkende actualiteit ook het hoopvolle dat in het christendom zo centraal staat. Lijden heeft niet het laatste woord, lijden vraagt om een antwoord. Dat antwoord noemen we ook wel 'verrijzenis'.

Zo klinkt er op scholen toch ook iets door van de Blijde Boodschap: onze zorg voor de andere is datgene waartoe in de ogen van christenen God mensen oproept. De ultieme vraag voor ieder van ons is: wat heb jij voor de andere gedaan? Dit is misschien wel één van de belangrijkste zinnen uit het evangelie: "Ik verzeker jullie, zo zegt Jezus de mensenzoon, alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor mij gedaan." (Mt 25.40) Het is niet altijd evident om dit anno 2020 te zeggen. Niet evident, maar wel zinvol en belangrijk.

-Dank aan alle leraren die tijdens het pre-teachen weten te getuigen van of verwezen naar de boodschap van Pasen.

- **Uniciteit in verbondenheid**

-Ieder mensenleven telt, mensen zorgen voor elkaar.

-Hoewel we met zijn allen op afstand werden gezet, was er toch veel verbinding en vooral veel nood aan verbinding. Dit illustreert wellicht dat wij die verbinding ook nodig hebben om onszelf een plaats te geven. Scholen zijn zondermeer 'plaatsen van verbinding' te noemen in het netwerk van de samenleving.

- **De eigen schoolinspiratie**

-Vele scholen zoeken vanuit hun eigen opvoedingsproject naar tal van creatieve oplossingen in het belang van de leerlingen, vooral de kwetsbaren.

bron (bewerkt) <https://www.kuleuven.be/thomas/page/coronacrisis-10-geboden/>

Voor deze bundel werd dankbaar gebruik gemaakt van de uitgave van de uitgave 'Terug van (niet echt) weggeweest' van het VLP (Vlaams Lasalliaans Perspectief)-scholennetwerk die [je hier kan treffen](#).

Ook de Dienst 'zinzorg & pastoraat' van de Broeders van Liefde werkten een gelijkaardige bundel uit 'Terug van (niet echt) weggeweest #SamenTegenCorona'.